

Pacea

Pacea

„Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Isus Hristos!" (Filipeni 4.7)

Oricât de mare ar fi bunătatea lui Dumnezeu, a găsi pacea cu un Dumnezeu al sfințeniei este un lucru atât de serios! Domnul Hristos a făcut pace, dar El vrea ca noi să simțim ce înseamnă să ai nevoie de ea, pentru ca s-o putem cunoaște.

Doriți să căpătați biruința, pentru a găsi pacea? Dar trebuie să aveți pacea, pentru a obține biruința - pacea făcută prin lucrarea Domnului Hristos. Nu găsiți pacea decât atunci când vedeți că n-o aveți deloc.

Evangelhia păcii este pentru noi în Domnul Hristos, dar trebuie să avem duhul păcii în inima noastră. Pacea a fost făcută pentru noi astfel încât noi să putem rămâne în pace.

Lucrarea Domnului Hristos dă pacea conștiinței, dă o voință supusă. Lipsa oricărei voințe proprii ne dă pacea inimii și în lucrurile mari și în lucrurile mici și când trecem prin încercări de tot felul, în călătoria noastră pe acest pământ.

În loc de a fi neliniștiți, ar trebui ca în toate lucrurile să aducem cererile noastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, în așa fel încât, chiar atunci când Îi spunem ce avem de spus, să putem deja să-l mulțumim, pentru că suntem siguri că harul Său ne va da răspuns, oricum ar fi el. Nu ne spune: „Veți avea ce ați cerut", ci „Pacea lui Dumnezeu vă va păzi inimile voastre" (Filipeni 4.7). Ce har este să știm că și îngrijorările noastre sunt un mijloc de care El Se servește pentru a ne umple de această pace minunată.

Una din dovezile evidente ale faptului că eu rămân în Domnul Hristos este liniștea. Partea mea este în alt loc decât aici pe pământ și eu îmi continui calea. Oricare ar fi împrejurările, dacă rămânem în Dumnezeu, arătăm un duh liniștit. Sufletul nu este numai fericit în Dumnezeu pentru sine însuși, ci el aduce cu sine atmosfera din mediul de unde vine.

Puțină odihnă deoparte ne dă adesea putința să vedem toate lucrurile în liniște, cu ochiul Domnului Hristos.

Încercările voastre găsesc ele inimi care să se sprijine în așa fel pe Dumnezeu Tatăl, încât, dacă încercările s-ar înmulți, duhul vostru ar fi totuși în pace? Somnul v-ar fi liniștit și v-ați putea culca și v-ați scula ca și cum totul ar fi în pace în jurul vostru (Psalmii 3.5; 4.8), pentru că știți că Dumnezeu este viu și că El dispune de toate lucrurile? Este așa între voi și cei care sunt pricina acestor neazuri? Dacă astfel stau lucrurile, ce rău v-ar putea atinge?

Sufletul care este în părtășie cu Dumnezeu va trăi într-un duh de pace. Pentru a fi binecuvântat, pentru a fi biruitor peste grijile acestei lumi, nu este nimic mai însemnat decât a rămâne în această atmosferă de pace.

Nimic altceva nu păstrează sufletul în bucuria păcii, ca o încredere deplină, bazată pe Dumnezeu. Fără ea, omul va fi mereu nervos, grăbit, plin de neliniște. Dacă pacea lui Dumnezeu vă păzește inimile, vă veți bucura de izbânda pe care o aduce, nu veți arăta nimic în afară care să fie contrazicere cu această pace sau care să nu se potrivească pe deplin cu ea.

Dragostea și harul lui Dumnezeu, care ne leagă de cer, ne umplu inimile noastre și suntem în stare să aducem sufletelor tulburate acest calm și această pace, pe care nimic în lume nu o poate distruge.